

праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Сер. : Педагогічні та психологічні науки. 2013. № 3. С. 76-85. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnapv_ppn_2013_3_10.

2. Іщенко Д. Методика оцінювання професійної компетентності офіцерів відділів прикордонної служби. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія : Педагогічні науки. 2015. № 2. С. 121-130. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpnadpcpn_2015_2_13.*

3. Про Державну прикордонну службу України : Закон України від 3 квітня 2003 р. №661-IV. *Відом. Верхов. Ради України. 2003. №27. Ст. 208. Зі змінами ; ост. ред. 9 черв. 2013 р.*

УДК 378.147:81'243:61-057.875:004.76

Федчишин Н.О.

доктор педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри іноземних мов ТДМУ

Єлагіна Н.І.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри іноземних мов ТДМУ

Кліщ Г.І.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов ТДМУ

Горпініч Т.І.

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри іноземних мов ТДМУ

ІНШОМОВНА ГРАМАТИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ЗАГАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ЛІКАРЯ

В умовах сучасного етапу розвитку суспільства дедалі зростає значущість знань з іноземних мов як однієї з невід'ємних характеристик висококваліфікованого фахівця, спроможного конкурувати на міжнародному ринку праці. Сформовані компетентності з іноземної мови є саме тим засобом, завдяки якому особистість здатна реалізувати свої професійні якості в іншомовному середовищі. Знання англійської, німецької мов стають передумовою вдосконалення фахових знань, адже дозволяють не лише отримати інформацію про досягнення медичної науки, постійно дізнаватися з першоджерел про новинки у сфері медицини, але й на фаховому рівні спілкуватися з колегами різних країн.

Іншомовне автентичне спілкування насамперед дає змогу формувати соціокультурну, соціолінгвістичну, країнознавчу та дискурсивну компетентності. У такому випадку студенти мають змогу не лише опанувати граматичні явища у певному контексті, а й задовольняти свої пізнавальні потреби, завдяки чому процес оволодіння граматичним матеріалом набуває більшої вмотивованості.

Якісна підготовка працівників охорони здоров'я, формування професійної іншомовної компетентності лікарів і їх фахової культури вимагають від організації навчального процесу у вищому навчальному закладі спрямованості на оволодіння майбутніми медиками відповідними мовними

компетенціями: граматичною, лексичною, фонетичною, розуміння яких сприятиме розвитку мовленнєвої діяльності. першочерговою метою вивчення іноземної мови є формування комунікативної компетентності, успішне становлення якої неможливе без граматичної складової.

Проблема формування граматичної іншомовної компетентності обговорюється у різних ракурсах і аспектах. Першорядна значущість цієї проблеми привертала увагу багатьох учених (М. Бородуліна, А. Корнишева, Р. Мартинова, Е. Поршнева та ін.). У своїх роботах науковці зацентували увагу на визначенні змісту навчання граматичного матеріалу, запропонували раціональні та ефективні методи викладання граматики. Граматична компетенція, на переконання Е. Поршневої, дозволяє почуватися практично на рівні з носіями мови, що є кроком до вдосконаленого володіння іноземною мовою, тобто здатністю оперувати іноземною мовою в повсякденних ситуаціях на рівні, максимально наближеному до рівня носіїв мови [3, с. 9]. Здійснені дослідження не вичерпують усіх аспектів проблеми формування мовної компетенції, зокрема, не розглянутим залишається питання формування іншомовної граматичної компетенції.

Складовими іншомовної компетентності є граматична, лексична, фонетична компетентності. Власне, від рівня їх сформованості залежить якісне продукування іноземного мовлення.

У навчанні іншомовного говоріння граMATика посідає важливе місце, це, власне, та основа, на яку опирається лексика. Вивчення граматики та правильне оформлення висловлювання, а також розпізнавання граматичних форм у мові та письмі відбувається завдяки формуванню граматичних навичок. Засвоєння граматики викликає багато труднощів, які ускладнюються граматичними термінами й правилами та низкою винятків. Результати нашого аналізу виявили необхідність у навчальних вправах, спрямованих на формування граматичної іншомовної компетентності [1, с. 23-24].

Фахова культура студента-медика безпосередньо визначається рівнем сформованості іншомовної граматичної компетенції, оскільки саме граMATика допомагає зрозуміти логіку мислення та сформулювати думку іноземною мовою, тобто уміння мовця будувати ефективну мовленнєву поведінку, яка відповідає нормам соціальної взаємодії; вміння учасників спілкування володіти комунікативними стратегіями, правилами спілкування й передбачає органічну єдність мовної, мовленнєвої, прагматичної та предметної компетенцій [2, с. 128].

Утім, у студентів, які вивчають іноземні мови, іноді спостерігається негативне ставлення до вивчення граматики, особливо граматики німецької мови. На нашу думку, однією з причин такого небажання є дотримання у процесі вивчення цього аспекту іноземної мови класичних норм викладу навчального матеріалу, використання застарілих або позбавлених автентичності навчальних матеріалів тощо. Дуже часто до певних граматичних правил додають приклади, які в якості ілюстрації переходять з посібника в посібник впродовж десятиріч.

Для ефективного формування й удосконалення усіх складових

граматичної компетентності у студентів-медиків важливо, щоб майбутні працівники охорони здоров'я виконували мовні, умовно-мовленнєві та істинно-мовленнєві завдання; орієнтувалися на закономірності, принципи та правила засвоєння теоретичних знань; застосовували методи і прийоми розвитку власних пізнавальних здібностей. Безперечно, чи ненайефективнішим засобом для реалізації мовленнєвої діяльності є умовно-мовленнєві та істинно-мовленнєві вправи, оскільки вони спрямовані на оволодіння як рецептивними, так і репродуктивними навичками. Окреслюючи перспективи подальших наукових розвідок, зазначимо, що надалі зосередимо свої дослідницькі розвідки на теоретичному обґрунтуванні організаційно-методичних умов формування граматичної компетенції студентів-медиків на засадах текстоцентричного підходу фахового спрямування.

Література

1. Бородулина М. К. Обучение иностранному языку как специальности / М. К. Бородулина, А. А. Карпин, А. С. Лурье // Высшая школа. – 1982. – С. 23-34.
2. Коньшева А. В. Современные методы обучения английскому языку / А. В. Коньшева. – Минск :ТетраСистемс, 2003. – 176 с.
3. Поршнева Е. Р. Грамматические концепты и способы их построения при изучении иностранного языка / Е. Р. Поршнева, О. В. Спиридонова // ИЯТТТ. – 2008. – № 6. – С. 73-77.

УДК378.147.31

Федорчук В.В.,

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри педагогіки та управління навчальним закладом
Кам'янець-Подільського національного університету
імені Івана Огієнка
vicfed@ukr.net

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ОПАНУВАННЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИМИ ДИСЦИПЛІНАМИ В УМОВАХ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Використання інноваційних технологій під час педагогічної підготовки майбутніх вчителів постає актуальною проблемою, на наш погляд, принаймні з двох причин. По-перше, для того, щоб бути ефективною, сучасна освіта має бути спрямована в майбутнє, використовуючи передові технології та знання. Крім цього, використання інновацій у вищій школі допоможе сформувати у майбутніх вчителів уявлення про необхідність оновлення педагогічного процесу, про важливість та ефективність інноваційної діяльності в роботі педагога, а сам викладач-інноватор стане прикладом для своїх студентів. Адже відомо, що найчастіше вчитель вчить так, як вчили його.

Різноманітні аспекти професійної підготовки майбутніх вчителів висвітлювали такі дослідники: С. А. Дніпров, А. В. Коржуєв, Д. Л. Опрощенко, В. А. Попков та ін. Проблеми впровадження інноваційних технологій в